

Vážení občané!

Vážení občané!

Dostáváte do rukou jubilejní, již desáté číslo našeho občasníku, Podomáčku, který vychází pátým rokem. Snažili jsme se, aby vás oslovil, informoval a snad i pobavil v době nejkrásnějších

svátků v roce o Vánocích. Díky našim sponzorům panu Eduardovi Trdému a jeho manželce paní Kateřině mohl vyjít alespoň zčásti v barevné úpravě a v rozšířeném vydání. Za redakci a všechny přispěvatele vám přejeme pěkné prožití vánočních svátků a hodně štěstí v novém roce!

-red-

Z obecního úřadu

Zpráva za období druhého pololetí roku 2012.

Obecní zastupitelstvo

Dne 4. července nás náhle opustil Ing. Rostislav Gregor, obecní zastupitel, předseda finančního výboru, člen redakční rady Podomáčku. Zastupitelstvo obce bylo proto doplněno o Mgr. Marii Horákovou, další kandidátku v pořadí z kandidátní listiny SNK za obec Podomí. M. Horáková složila slib zastupitele obce na veřejné schůzi obecního zastupitelstva dne 30. 8. 2012 a zároveň byla usnesením č. 3 schválena jako předsedkyně finančního výboru.

Obnova kříže u Ambrosových

Kříž spadl během srpnové bouřky a došlo k jeho značnému poškození. Vzhledem k tomu, že oprava bude finančně náročná, pokusíme se o získání prostředků opět z dotací.

Obnova kříže u myslivecké chaty

Kříž nechali vyrobit dárce z obce Podomí v roce 1953, ten již ale byl v havarijním stavu a oprava nebyla možná. Proto obec Podomí požádala o dotaci z programu Ministerstva pro místní rozvoj na zhotovení nového. Dotaci se podařilo získat. Usazení kříže

a úprava jeho okolí proběhla během měsíce září. Žehnání kříže připravujeme na duben příštího roku, k příležitosti 60. výročí od postavení původního kříže.

Čištění břehů potoka

V říjnu zorganizovalo obecní zastupitelstvo brigádu na čištění břehů podom-

Měsíc nad lesem

Měsíc je stříbrný, tichý pán,
nad lesem v noci bloudí,
bloudí a je vždy v celé noci sám,
můj noční sen se s ním tiše snoubí.

Za tichých nocí, kdy usínám
v snách, mě někdy srdce bolí,
vždy přichází ten postříbřený pán
a mou bolest vždy tiše hojí

Je nočních lesů osamělý pán,
a v každé noci za mnou chodí,
kráčí ten tichý noční pán
a do mých snů se vždycky tiše vloudí

Měsíc je noční tichý pán,
nad lesem chodí a do mraků se
choulí, noční můj přítel a noci pán,
vždy se mnou pobude, až k ránu se
loučí.

- K. Vágner -

ského potoka. Zapojilo se více než 20 občanů, mezi nimi i mnoho chalupářů. Podařilo se nám vyčistit úsek od Hotelu Vrchovina po most silnice směrem na Senetářov. Následná návštěva zástupce Povodí Moravy, s.p. tento počín ohodnotila velmi pozitivně a písemným vyjádřením ze dne 24. 10. 2012 bylo přislíbeno odtěžení nánosů z potoka v roce 2013.

Po vyčištění koryta potoka bude třeba i nadále provádět udržovací práce. Proto jsme se rozhodli organizovat brigádu pravidelně vždy v jarním a podzimním období. Děkujeme všem, kteří se v letošním roce zapojili. Velmi si vaší pomoci vážíme.

Rekonstrukce víceúčelového hřiště v Podomí

Tělocvičné jednotě Sokol, Podomí, se podařilo získat dotaci z Místní akční skupiny MAS Moravský kras na vytvoření víceúčelového hřiště s umělým povrchem o velikosti 450 m² na ploše již nevyhovujícího tenisového kurtu v areálu ZŠ a MŠ Podomí. Celková výše dotace činí 449 100 Kč. Realizace by měla být provedena v průběhu roku 2013.

Úklid v obci

Dne 31. 10. 2012 byla ukončena činnost tří pracovníků veřejné služby, kteří byli obci Podomí přiděleni úřadem práce (dva z nich mohli vykonávat práci pouze uvnitř). Tito pracovníci nebyli finančně

ohodnoceni a pracovali maximálně 20 hodin měsíčně. Od 22. 11. pracuje v obci jeden zaměstnanec na zkrácený pracovní úvazek (veřejně prospěšné práce dotované úřadem práce) a tři zaměstnanci na dohodu o provedení práce. Zimní údržbu chodníků budou provádět ručně tři zaměstnanci, obsluhu sněhové frézy jeden, na odhrnování místních komunikací je uzavřena smlouva se ZD Kojál Krásensko.

Vandalismus, krádeže...

Výše popsané aktivity dokazují, že se snažíme o to, aby naše obec byla pěkná, abychom zde žili rádi. Mezi

úřadu, rozbitými koši, vytrhanými dlaždicemi z chodníků, s odhozeným železem v travnatém porostu, kde se seče obecní sekačkou. V loňském roce byly utržené řetězy z vánočního stromu, letos vypojen kabel a omotán vysoko ve větvích stromu těsně před rozsvícením. Během léta jsme řešili s Lesy ČR a Hasičským záchranným sborem opalování stromů v lese v období sucha. Členové OS Barvínek upozornili na vandalismus u srubu, kde byly v ohništi spáleny lavičky a v blízkosti několik ohořelých stromů. Místní občané si stěžují na drobné krádeže, starší občané na to, že jim v noci někdo ťuká na okna. Někteří z nás již našli u své branky či pod okny lidské exkrementy. Tento výčet není úplný. Škody na obecním majetku jsou vždy hlášeny kriminální policii, která každý případ jednotlivě prošetřuje. Pachatel zatím nebyl usvědčen. Doporučujeme občanům, aby se v případě zjištění krádeže a vandalismu obraceli na kriminální policii. V případě, že tak učinit nechcete, přijďte skutečnost nahlásit alespoň na obecní úřad, kde

námi je však někdo, kdo má potřebu vše, o co se pokusíme, ničit. Proto se setkáváme s rozbitými lavičkami, zlikvidovanou vývěskou obecního

o přestupcích vedeme evidenci. Evidovat se ale nedá bezmocnost a rozčarování nad těmito skutky. Netolerujeme záměrné poškozování

majetku, škodolibost a zlý úmysl.

Kanalizace a ČOV

V srpnu letošního roku byla podána žádost o poskytnutí dotace na zbudování kanalizace a čističky odpadních vod v obci Podomí na Státní fond životního prostředí. Tato žádost byla dne 15. 11. 2012 akceptována. Akceptace je zásadním krokem, ale ještě neznamená schválení dotace. V následujících měsících budou probíhat další kontroly a bodové hodnocení žádosti. O výsledku řízení vás budeme informovat.

Vzhled obce a jejího okolí

V minulém čísle občasníku byla informace o rozmístění odpadkových košů v obci i na eurocestě. Tato vycházková trasa se stala oblíbeným místem k procházkám nejen místních občanů, ale také žáků mateřské školky a základní školy. Umístili jsme na ni odpočinkové lavičky, spolek "De ja vu" zde vloni postavil zvoničku. Doufali jsme, že odpadkové koše budou využívat také majitelé psů, ale stále se tak neděje. Proto sem pravidelně dvakrát týdně dochází jeden z našich zaměstnanců a výkaly po psech neukázněných spoluobčanů uklízí. Čas, který zde stráví, by mohl být využit účelněji. Znovu tedy prosíme všechny

majitele psů, aby pozůstatky po svých čtyřnohých miláčcích uklízeli.

Obecní matrika

Pohyb obyvatel v roce 2012

Narození

Daniel Gottwald
Pavčina Tesařová

Úmrtí

Miloš Langhammer
Emilie Sotolářová
Ludmila Plisková
Rostislav Gregor

Přistěhovaní

Erika Křetínská
Renata Hrubý
Jakub Hrubý
Stanislav Severa
Jan Polanka
Matěj Polanka
Barbora Polanková

Odstěhovaní

Milan Chovanec
Jiří Vintr
Marie Grycová
Jarmil Dobrovolný

Uskutečněné kulturní a společenské akce

- Posezení pro jubilanty a seniory v sále pohostinství
- Skákací hrad pro děti

a posezení při cimbálové muzice pro dospělé

- Čištění břehů potoka
- Divadelní představení Aida v Janáčkově divadle
- Pletení adventních věnečků
- Rozsvícení vánočního stromu s posezením

Co plánujeme

- 1. 1. 2013 v 0:15 Novoroční přípitek u vánočního stromu

Termíny konání kulturních a společenských akcí, které bude pořádat obec Podomí a místní spolky v roce 2013, budou uvedeny v kalendáři, který dostanete do svých domácností.

Děkujeme našemu rodákovi, panu Milanu Hlásenskému za poskytnutí dnes už historických fotografií. Byly použity při tvorbě kalendáře obce pro rok 2013.

Vážení spoluobčané, přejeme vám radostné prožití Vánočních svátků, pevné zdraví a všechno dobré v novém roce. Děkujeme za spolupráci, podporu a těší nás účast na společných akcích.

- Za obecní zastupitelstvo
K. Ševčíková -

Stará rybníční hráz

Dnes už to ani hráz není. Spíše torzo bývalé, mohutné hráze velkého, Podomského rybníka, který nechal vybudovat dávný majitel Holštejnského panství, do kterého Podomí patřilo, Vok mladší okolo roku 1406. Rybník sloužil dlouhé věky a byly v něm chovány ušlechtilé druhy ryb. Leč i přes to ho stihl neblahý osud. Po jeho založení a následném napuštění se stal také předmětem zájmu majitelů sousedních panství a ta s sebou nesla

řadu sousedských sporů. Ale o tom až později. Architekt, který rybník projektoval, napojil jeho dlouhou hráz, která měřila 285 metrů, levou

stranou na cestu, která vedla okolo lesa do Ruprechtova a do Račic.

Druhý konec byl napojen na cestu, která vedla lesem do Senetářova. Dlouhá rybníční hráz byla tedy současně širokou a rovnou cestou, po obou stranách lemována stromy. Velký rybník za dlouhou dobu svého bytí prošel mnoha úpravami. V levé části hráze z pohledu od Podomí, bylo umístěno hlavní stavidlo, kterým byla regulována výška hladiny vody. Hladina vody zaplavovala plochu dvanácti hektarů. Rybník měl také pomocné, přítokové stavidlo, které bylo asi v místech, kde končí dnešní parkoviště před hotelem Vrchovina a začíná pole. Pomocné stavidlo regulovalo sílu přítoku a zabezpečovalo současně

dostatek vody v Podomském potoce, kterou lidé napájeli dobytek a sloužila také k barvení vlny v barvírně, která byla u potoka zbudována. Velký rybník sloužil ale především pro chov ušlechtilých ryb. Jen pro zajímavost činila násada v roce 1753, 1410 kaprů, mimo blíže neuvedené počty jiných druhů, jako je lín, štika a podobně. Když byl rybník dobudován a napuštěn, vzbuzoval obdiv, ale také závist a ta počala plodit nesváry. Nesváry s majiteli sousedních panství byly

Informace ze školky

V naší jednotřídní MŠ je v malém kolektivu dospělých a dětí vytvářeno téměř rodinné prostředí. Snažíme se co nejvíce spolupracovat s rodiči, a to v oblasti adaptability, logopedické péče, grafomotoriky, předčtenářských dovedností, sebeobsluhy atd. V rámci spolupráce okolních MŠ pořádáme pro děti řadu

řešený mnohokrát u Brněnské Cúdy. Cúda se v oné době říkalo soudu. Jednání Brněnské Cúdy bylo zdlouhavé a mnohdy nic neřešící. Nic méně ale, za dobu, kdy rybník sloužil svému poslání se jeho majitelé několikrát vystřídali. Jeden z posledních byl vladyka Vilím Jedovnický, který nechal hráz navýšit a proto, že byl zkušený rybníkář, chov ryb se mu dařil. Stříbřitá, sluncem ozářená hladina rybníka s pozadím stromy porostlé hráže a lesního oblouku, tvořila

určitě kouzelné panoráma. Leč tahle přírodní krása byla v roce byla v roce 1803 Račickou vrchností zrušena. Rybník byl vypuštěn, ale hráz zůstala. A byla by tam snad i do dnes. Ale ku podivu pojednou začala vadit zemědělcům. Ti ji z velké části buldozerem rozhrnuli a bylo rázem po přírodní nádhře. Určitě to našemu zemědělství hodně pomohlo. Strízlivému lidskému rozumu se jeví tento bolestivý zásah do nádherné krajiny jako nepochopitelný. Leč stalo se.

- Karel Vágner

kulturních akcí, jako jsou pohádková představení: Šípková Růženka, Krtek a princezna, Vánoční pohádka, Polepšená vrána, Noční víla atd. dále ekologické programy: Hajný a jeho zvířátka, Modrá planeta. Starší děti absolvovaly předplavecký výcvik a program „Dny bez úrazu“. V měsíci květnu u příležitosti Svátku matek naše děti zahrály pro veřejnost dramatizaci pohádky Kohoutek Kokrháček. Odměnou pro všechny byl společný výlet do ZOO Vyškov. V oblasti spolupráce s dalšími

výchovnými činiteli proběhl v MŠ výzkum motoriky a pohybových dovedností UP Olomouc. Nyní však nastal advent a naše děti letos místo oblíbené "vánoční dílničky" připravily pro rodiče Čertovskou besídku, a tak jsme všichni v očekávání, jak to všechno dopadne... Závěrem ještě co se týká vybavenosti MŠ - školní zahrada vybavena novými hracími prvky, nová kuchyňská linka ve výdejně stravy v MŠ.

- Lenka Pořízková -

Informace ze Základní školy Podomí

Každý rok se snažím prostřednictvím článku v Podomáčku informovat podomskou veřejnost o dění ve škole, o akcích, které proběhly, co nás čeká a co plánujeme.

Rok 2012 byl velmi složitý z důvodu nízkého počtu žáků. V září 2011 nastoupilo do 1. třídy pouze 12 žáků, což se projevilo snížením příspěvku z kraje na vzdělávání (platy, odvody, pomůcky, vzdělávání pedagogických pracovníků atd.). Díky dofinancování z obecních rozpočtů zřizovatele a spádových obcí (Podomí, Ruprechtov, Krásensko a Senetářov) jsme rok 2012 finančně zvládli – bohužel za cenu tvrdých restriktivních opatření. V roce 2012 se počet prvňáčků výrazně zvedl (k 1.9. 2012 26 žáků 1. ročníku), takže se situace zlepšuje. Podle stávajících informací budou

počty žáků postupně narůstat – v roce 2013 by mělo nastoupit 24 žáků do 1. třídy. Tento trend je velmi důležitý, protože škola má právní subjektivitu a musí se sama uživit. Zřizovatel a spádové obce hradí provozní náklady. Nárůst počtu žáků je tedy zásadní ekonomický ukazatel. Není pro mne příjemnější pohled, než zaplněné pódium v tělocvičně při slavnostním vítání nových žáků.

My pedagogové ovšem víme, že naše hlavní poslání není honba za vysokými počty žáků ve třídách a vyššími normativy, nýbrž kvalita naší práce, pedagogická erudovanost a um. Jde o každodenní kvalifikovanou činnost, která je velmi náročná. Platí zde jistá úměra – pokud jsou rodiče a žáci spokojeni, škola má tedy dostatek dětí, projeví se to v její ekonomické síle. To je jistě logické a je to rovněž filozofie normativního financování základního školství. Tento neoliberální pohled má svá úskalí. Učitelé pracují

kvalitně, škola funguje, ale spádová oblast v daném období nenabízí víc žáků než může, proto má taková škola někdy problémy. Co tím chci říct? Jsme velmi rádi, že nám dopřáváte důvěry a vaše děti posíláte k nám do školy – to platí pro celou spádovou oblast. Jako ředitel školy garantuji kvalitu výuky a srovnatelnost znalostí žáků s ostatními úplnými školami. V rámci tzv. CIRSÍAD (znalostní soutěže mezi školami v Čj, Aj a informatice) pravidelně vyhráváme v matematice a velmi slušně se umísťujeme v ostatních předmětech. Rozhodně si nemyslím, že není co zlepšovat. Občas se vyskytnou i problémy. V průběhu každého roku jich řeší vedení školy, výchovný poradce i učitelé celou řadu. Je zpracována metodika práce s žáky, kteří mají poruchy učení, chování. Součástí dokumentace školy je tzv. minimální preventivní program, který řeší prevenci sociálních a patologických jevů. To, co píšu o pedagogích, to

platí i o správních zaměstnancích, kteří zabezpečují úkoly související s provozem školy a tuto práci dělají velmi pečlivě a zodpovědně. Jsme opět u systému financování - na počet žáků. Například počet žáků 170 zabezpečí velmi slušné peníze na správní zaměstnance, naopak počet 141 drasticky přiděl finančních prostředků snižší. Nikdo ale nesníží paním uklízečkám počet tříd ani počet metrů chodeb, které musí uklízet.

A nyní k tomu, co se konkrétně dělo v roce 2012. Proběhnul tradiční školní ples, lyžařský výcvikový kurz, karneval pro děti celého mikroregionu, školní kola soutěží v recitaci, zpívání, Noc s Andersenem, sportovní turnaje, zmíněné CIRSIÁDY, tematicky vymezené

projektové dny a mnoho dalších akcí. Plán těchto akcí a aktivit je umístěn na webových stránkách školy (www.zspodomi.cz). V roce 2012 organizovala škola týdenní pobytově vzdělávací zájezd pro žáky 2. stupně do Wimbledonu. Všechny tyto aktivity, plánované, uskutečněné a další netermínované akce lze sledovat na stránkách školy. Do budoucna máme hodně plánů jak v oblasti materiálního vybavení, tak i výuky. V současné době máme sedm tříd vybavených počítači připojenými na internet, projektory a projekční plátna. Každý učitel, který je zapojen do projektu EU-peníze školám (tzv. šablon), má svůj vlastní notebook a ve škole je možnost připojení na wi-fi. Všichni vyučující mají k dispozici digitální

archiv vzdělávacích materiálů, který si v rámci šablon sami vytvořili (na konci projektu jich bude řádově přes 700). V příštím roce plánujeme vybavit učebny kvalitními reproduktory, učebnu ICT novými počítači. Do budoucna plánujeme i interaktivní tabule. Projekt EU-peníze školám posunul kvalitu výuky směrem k její atraktivitě a dal možnost vybavit školu moderní výukovou technikou.

Závěrem chci poděkovat zřizovateli - obci Podomí a dalším spádovým obcím (Ruprechtov, Senetářov a Krásensko), které financují provoz ZŠ Podomí a přispívají tak k jejímu rozvoji.

- Mgr. Ivan Mazáč, ředitel Základní školy a mateřské školy Podomí -

Univerzitní profesor PhDr. František Kraváček

Jedním z cílů našeho časopisu je připomenout si některé naše významné rodáky nebo zajímavé osobnosti, které z Podomí pocházely, nebo zde prožily část svého života. Mezi ně určitě patří profesor PhDr. František Kraváček.

Narodil se r. 1931 v Podomí jako první dítě svých rodičů. Jeho otec František Kraváček byl malířem pokojů a matka Ludmila Kraváčková hospodyní v domácnosti. Obecnou školu vychodil v Podomí, na měšťanskou (také se jí v té době říkalo pokračovací škola) docházel do Jedovnic. Měl velmi dobrý prospěch, a tak ho rodiče zapsali na Gymnázium ve Vyškově. I zde byly jeho studijní výsledky výborné, a proto se chtěl přihlásit k dalšímu studiu na vysoké škole. Bylo to však na začátku padesátých let. K povolení studia bylo tehdy třeba vyjádření obecních a stranických funkcionářů. Zejména se tehdy bral ohled na tzv. třídní původ a jeho otec byl živnostník, měl malou dílnu, kde mimo jiné

lakoval nábytek. Rodiče měli tedy nemálo starostí s Františkovým dalším studiem. Museli vstoupit do JZD, i když skoro žádná pole neměli, a splnit řadu dalších podmínek, na kterých vedení obce trvalo. Nakonec přece jen povolení ke studiu dostal a mohl se přihlásit na Univerzitu Palackého v Olomouci. Jeho zájmu o národní dějiny si všiml vynikající historik prof. Miloš Trapl, který se stal vedoucím katedry dějepisu na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého. Vybral si ho jako výborného studenta za jednoho ze svých spolupracovníků. Začal učit jako odborný asistent na pedagogické škole. Přenášel dějepis budoucím učitelům a při tom vydával řadu historických studií a článků v odborných časopisech.

Jako jeho bývalý žák si dobře pamatuji na jeho zajímavé přednášky. Mluvil krásným spisovným jazykem, dovedl vždy přidat úsměvnou historku a zpestřit některé náročné a odborné pasáže výkladu. Vyvedl nás občas z učeben a výuka pak probíhala v muzeu, na náměstí nebo v jednom z nádherných olomouckých chrámů, kde nám ukazoval, kde sedával biskup nebo jiné významné postavy našich dějin. Rádi jsme navštěvovali jeho H-klub, tedy neoficiální sdružení přátel historie, studentů i profesorů. Podnikali jsme výlety a exkurze, při nichž jsme se dostali do depozitářů, archívů a míst na hradech a zámcích, kam návštěvníci nemají přístup. Tak jsme se např. dostali i k trezoru, v němž byla uložena naše nejcenější listina - Zlatá bula sicilská. Listina byla mezi dvěma skleněnými deskami, mohli jsme se dotknout pouze její pečeti. Byl to oblíbený profesor, vysoký černo-
vlasý muž imponujícího vzhledu a všestranných zájmů. Je škoda, že nemáme k dispozici jeho kvalitnější fotografii, ta naše je ze skupinového snímku. Ještě víc je škoda, že pan profesor už není mezi námi. Zahynul tragicky 27. května 1994 při dopravní nehodě ve Vyškově. Jeho přátelé a bývalí studenti na něj dosud vděčně vzpomínají.

- K. Gregor, K.

Dráček Hasík dorazil na naši Základní školu

V měsíci listopadu naši školu poprvé navštívil dráček Hasík a jeho instruktoři. V pátek 9.11. nejprve zavítali do druhých tříd a pak si šli popovídat s žáky šestých tříd. Co vlastně dráček Hasík dětem přináší? Jedná se o preventivní program, který je určen pro děti na základních školách v celé České republice. Jeho hlavním cílem je předat dětem důležité informace a návyky v oblasti prevence před požáry a mimořádnými událostmi. Výuka probíhá hravou a názornou formou ve druhých a šestých třídách. Při první návštěvě se „druháčci“ dozvěděli, jak vypadá hasič, jakou má výstroj a že hasiči mají spoustu práce a to nejen s hašením požárů. Některé děti se učily, jiné si už jen připomínaly čísla na tísňové linky a také se učily telefonicky přivolat pomoc hasičů, policistů a zdravotnické záchranné služby. Společně s instruktory se shodli na tom, že volat tísňovou linku jen tak z legrace není správné. Vysvětlili si také, jak se zachovat, když kolem projíždí houkající auto s blikajícími modrými majáky (tedy nejen hasiči, ale také zdravotnická záchranná služba či

policisté). „Šestáci“ předvedli znalost čísel tísňového volání a společně si vysvětlili, jak má probíhat hovor na linku tísňového volání. Dokonce se dozvěděli, co znamená pro „dospěláky“ známý pojem Integrovaný záchranný systém. Instruktoři dále děti šestých tříd seznamovali s hasičími přístroji,

tedy s druhy hasičích přístrojů a jejich použitím. Problematika hasičích přístrojů dále souvisí s „ohnovým trojúhelníkem“. Děti zjistily, že každý oheň potřebuje k „životu“ tři podmínky (správnou odpověď zájemcem prozradí „šestáci“ nebo najdete na www.hasik.cz) a pokud ty nejsou dodrženy, oheň sám uhasíná. Další návštěvu dráčka Hasíka a jeho instruktorů očekáváme po Vánocích.

Děti si získané znalosti „opráší“ a obohatí se o nové informace. Na závěr programu je připravena pro druhou i šestou třídu návštěva na hasičské zbrojnici, kde si budou moci děti prohlédnout vybavení hasičů např. automobily, vysílačky a podobně. Veškeré informace o Hasíkovi (tedy o programu

nazvaném Výchova dětí v oblasti požární ochrany a ochrany obyvatelstva) najdete na internetových stránkách www.hasik.cz.

Je také možné požádat, prostřednictvím ředitele školy, instruktory o zodpovězení případných otázek či zorganizovat pro zájemce schůzku týkající se podrobnějšího představení programu.

- K. Gregor -

Jsou Vánoce svátky klidu a míru i pro vaše zvířátko...?

Blíží se nejočekávanější svátky v roce. Děti se těší na čas plný pohádek a překvapení, dospělí na dny volna a relaxace. Pro mnoho zvířat se ale blíží čas stresu, strachu, bolesti břicha, zvracení a průjmů. Už začínáme péct cukroví, na Štědrý den nachystáme kapra, řízky, někdo klobásu a salát. Většinou se těšíme, že si pochutnáme na něčem, co si celý rok nedopřejeme a co je pro nás

vzácností a symbolem svátků. V tom přichází první velký zvířecí problém. Oni to chtějí taky. Když to jídlo tak krásně a neodolatelně voní a ten náš miláček tak smutně a závistivě kouká! V těchto chvílích je potřeba si uvědomit, že salát a smažená ryba opravdu vašemu zvířátku přinese, v tom lepším případě, jen břichobol. V horším případě mu zaděláte na několikadenní problém se zažíváním v podobě průjmů a zvracení a vy budete muset měnit své plány na svátky vánoční. Nikdy nezapomínejte, že čokoláda, rozinky a česnek s cibulí jsou pro kočku i psa velice nebezpečné až toxické. Proto čokoládový čert není zrovna ideální

pamlsek a česnek není vhodný přípravek na odčervení. Pokud chcete svému mazlíčkovi přece jen dát něco „svátečního“, dejte mu kvalitní konzervu, vařenou vepřovou nebo hovězí kost, sušené nebo vařené maso, kousek tvrdého sýra, tvaroh nebo maximálně vanilkový pribaňáček. Věřte, že jedním smaženým kouskem masa ho stejně neuspokojíte a naopak si můžete zkazit svátky sháněním veterináře. Už na Vánoce, ale hlavně pak na následujícího Silvestra, přichází druhý velký problém. Světlice, rachejtla a dělobuchy. Pro některá zvířata zvuky, děsící je k smrti. Co dělat s vyděšeným mazlíčkem, který se choulí pod postelí a třepe se? Tak

hlavně ho neujišťovat v tom, že se děje něco mimořádného a neutěšovat ho. Je potřeba ho zabavit a hrát si s ním. Pokud víte, že se váš pes nebo kočka bojí dělobuchů, tak ho vyvenčete ještě před večerem a pak už ho nechte doma. Zavřete se s ním do klidnějších prostor, tam pusťte trochu víc nahlas televizi nebo rádio a chovejte se, jako by se nic nedělo. Pokud se stane, že dělobuch bouchne zrovna v době, kdy jste s pejskem venku, neutíkejte z místa. Nechte ho počuchat si a poznat, že to není nic, čeho by se měl bát. Třeba si tam s ním i pohrajte. Pokud hned odejdete, dáte mu tím najevo, že je třeba utíkat. Pokud vy samy nebudete na rány reagovat nepřírozeně, pes většinou postupně pozná, že se není

čeho obávat.

Pokud ale stejně chcete ke klidu vašeho mazlíčka přispět i nějakým „uklidňujícím“ přípravkem, máte relativně široký výběr. Od homeopatik až po sedativa.

Homeopatická a přírodní léčba je ze všech nejbezpečnější, ale má rozdílný individuální účinek. Na trhu seženete homeopatický sirup a tobolky, feromonové odpařovače a obojky nebo tabletky zvyšující sekreci serotoninu („hormonu štěstí“). Všechny tyto přípravky se musí začít podávat už několik dní před stresovým obdobím.

Léky zvané sedativa se používají až v krajních situacích a já je ani moc nedoporučuji, protože můžou v konečném důsledku více uškodit

než zvířátku pomoci.

O každém léku se vždy nejprve poraďte s veterinárním lékařem a nikdy samy neaplikujte žádné lidské přípravky.

A už jen malá poznámka na závěr. Neplňte útluky. Chodíte v tyto dny s pejskem na pevném vodítku, anebo ho alespoň mějte nějak označeného (čip, známka, visačka s adresou), ať se najde, kdyby vám po nějakém nešťastném leknutí utekl.

Přeji Vám krásné a pohodové svátky prožité ve zdraví.

- MVDr. Kateřina Kulhavá -

www.vetka.cz
tel.: 534 008 307 pohotovost: 603 390 480 (od Po 6:00 do So 18:00)

Ovčákova schovanka

Kupecké vozy byly vrchovatě naložené zbožím a vzácnými, železnými nástroji, projížděly nedaleko hradu Holštejna a měly namířeno na hrad Blansek. Vozkové byli ozbrojeni a každý vůz doprovázeli dva zbrojnoši. Den se schyloval k večeru a vozkové popoháněli koně ke spěchu, jen aby dojeli na hrad Blansek ještě za večerního šera. Trmáceli se už celý den a drkotání naložených vozů vozky uspávalo. Silní valaši frkali námahou a pot se jim řinul ze silných, lesklých krků. V jednom z přeložených vozů seděla na soudcích vína mladá dívka tmavých vlasů a každou chvíli odhrnula plachtu boudy vozu a podívala se, je li v okolí bezpečno. Tmavé oči měla plné strachu. Byla chudě oblečena a na nohách měla boty dřeváky. Podvečerní šero začalo houstnout a z oblohy se spustil déšť. Vozy byly čtyři a zboží, které bylo na nich naloženo, představovalo dosti velké peníze. Ponuré lesní údolí s úzkou kamenitou cestou nevěstily nic dobrého a celé údolí lemováno velkými skálami působilo strašidelně. Vozy se pomalu blížili k malé osadě Ostrov. Vozkům se

ulevilo, proto, že vyjeli z lesního hvozdu a před nimi se objevily první chatrče Ostrova. Na pravé straně kamenité cesty, před Ostrovem byl habrový háj, lemován neprostupným křovím. Když projel první vůz okolo hájku, ozvalo se zapískání dravého ptáka a po něm zasvištěl šíp a zasáhl jednoho zbrojnoše. Ten bolestně vzdechl a skácel se k zemi. Druhý svištěcí šíp se zabodl vozkovi od prvního vozu do krku se kterého začala stříkat rudá krev. Vozka s prostřeleným hrdlem spadl z kozlíku a z habrového hájku se ozval bojový pokřik. Druhý zbrojnoš tasil meč a postavil se na obranu. Ze křoví se vyhnula celá tlupa ozbrojenců a vrhla se na zbrojnoše, kteří kupecké vozy doprovázeli. Zbrojnoš, který se jim postavil, nestačil ani jednou máchnout mečem. Zasáhlo ho do hrudi několik šípů a on zůstal ležet na zemi mrtev. Boj se zbrojnoši netrval dlouho. Obránci vozů zanedlouho podlehli přesile a leželi na zemi vedle vozků v kalužích krve. V té chvíli vyjel z hájku na koni rytíř Vok a díval se jak jeho muži vytahují z vozů ukryté kupce a okrádají je o měšce plné stříbrných grošů a vysvlékají je ze šatů. Až byli všichni kupci okradeni a vysvěčeni, ozval se chraplavý hlas rytíře. „Usekejte jim hlavy, čeládce nezvedené.“ V tom se ozval nářek a prosby vysvěčených kupců. Ale

všechny prosby a nářek kupců byly zbytečné. Rozkaz rytíře byl nesmlouvavý. A za nedlouhou chvíli se váleli useknuté hlavy kupců ve křoví u cesty. „Otočte vozy a vydejte se ke hradu“. Rytířovi zbrojnoši šlehal zlostně do koní a otáčeli na úzké cestě naložené vozy a vydali se už houstnoucím šerem pokročilého večera ke hradu. Kupecké vozy byly naloženy vzácným zbožím, ale v jednom z nich byla pod konopnými provazy schovaná mladá, tmavovlasá dívka. Milivoj s Ješkem, oba mladí zbrojnoši ji našli pod svazky provazů. Měla vystrašené oči a třásla se strachem. A pak, jako by byli oba smluveni. Podívali se oba na sebe a schovali ji znovu pod konopné provazy, otočili vůz a vydali se ke hradu. Milivoj jí dal napít vody z čutory a usmál se na ni. Cesta ke hradu trvala celou, dlouhou hodinu. Vozy se seřadily do řady před ovčínem pod hradem. Když se všechny zastavily, vyskočila z jednoho mladá dívka a její, mladí ochránci, Milivoj a Ješek ji odvedli do salaše hradního ovčína, ke starému ovčákovi, kterému nemuseli nic říkat. Ten ji zavedl do ohrady mezi ovce a tam byla v bezpečí. Když druhý den pracovala v ohradě v ovčíně, ovčák řekl sousedům, že je to tulačka, kterou vzal do ovčína na milost a je s její prací spokojen. A umí prý také nakládat ovčí sýr

stříhat ovce na vlněnou přízi. A od toho dne tam Bělana tak se dívka jmenovala, pracovala v panském ovčíně jen za jídlo. Uměla nakládat ovčí sýr, a když byl vyzrálý, byl tak chutný, že si pro sýr do ovčína chodili lidi z celého okolí. Hradní ovčín byl za krátko dobrým ovčím sýrem známý. Bělana byla pracovitá a velmi pohledná mladá dívka. Ráda chodila večer k bílé vodě a v jedné velké tůni se ráda celá koupala. Položila se nahá na hladinu a počítala hvězdy, které se v ní zrcadlily. Ale stalo se jednoho rána, že Bělana nevstala z lože a onemocněla horečnatou cholerou, která sužovala celou Moravu. Tváře jí jen hořely a po celý den z horkosti blouznila. Starý ovčák vzkázal na hrad, aby přišla panna Svatava, která

a prosil Boha za její uzdravení. Když hradní mnich odešel, Bělana se probudila, ale byla velmi slabá. Svatava se o ni starala ještě několik dnů a nemoc ustupovala. Bělana už seděla na loži, ale nemluvila. Snažila se o to, ale z jejích úst vycházel jen slabý šepot. Trvalo dlouho, než se Bělana uzdravila, ale stále jen šeptala. Začala znovu pracovat, ale hlas se jí vracel jen velmi pomalu. Bělana chodila zas za tichých večerů k oblíbené tůni. Sedávala na břehu a poslouchala šumění Bílé vody a vzpomínala na všechno, co se v jejím životě událo. Byla malá děvče, když do domu jejich rodičů vtrhli cizí, loupeživí zbrojnoši a pobíjeli všechny, kdo v domě byl. Její otec dva z loupeživých vrahů zabil, ale pak velké přesile podleh.

ale liduprázdná. Většina vesničanů před zbrojnoši utekla do lesů. Malá Bělana zůstala sama. Seděla u cesty, která vedla kolem vesnice a usedavě plakala. A zemřela by tam snad hladem, proto, že všichni z vesnice utekli. Ale toho dne jel okolo zpola vypálené vesnice kupec se dvěma vozy. Vzal malou Bělanu k sobě a od té chvíle se o ni staral. Kupec uměl číst a psát a naučil to také Bělanu. Bělana u kupce povyrostla a pomáhala mu s obchodem. Léta plynula, Bělana rostla, ale na vesnici, kde se narodila nikdy nezapoměla. Vzpomínala si na malý hrádek, který tam stál a jmenoval se Drahůš. Byla to spíše jen taková malá tvrz. Drahůš, tamější pán a rytíř chodil do domu rodičů Bělanu a často ji přinesl ovoce ze zemanské zahrady, která

byla vedle tvrze. Ale když loupeživí zbrojnoši přepadli jeho vesnici byl rytíř i se svým synem v Brně, kam ho povolal Markrabě. A tak se stalo, že v onen den nebylo na tvrzi žádných zbrojnošů, kromě tří starých, vysloužilých vojáků, kteří na tvrzi dožívali své stáří. Tvrz byla tenkrát také, jako většina obydlí ve vesnici vypálena a vyloupena. Později se ale někteří vesničané vrátili a začali opravovat svá obydlí. Ale také tvrz byla opravena a přestavěna na malý hrádek. Od té doby už uplynulo osm roků a bolest nad ztrátou rodičů z dívčího srdce vyprchala, a zůstaly jen smutné vzpomínky. Bělana ale často vzpomínala na mladého

rytíře, z tamější tvrze. Nosil ji také ovoce a nejednou ji, jako malé děvče svezl na svém koni. Bělana na něho vzpomínala a počítala, kolik už uplynulo od té doby roků. Už byla velké děvče a chlapci po ní pokukovali. Pracovala, ale hlas se jí vracel jen velmi pomalu. Ovčák jí dal šálu z ovčí vlny, kterou Bělana nosila i vlétě na štíhlém krku. Hlas

dělala odvary z léčivých bylin a vyznala se v některých nemocech. Svatava přišla ještě téhož dne. Dávala Bělaně pít odvar z lesních bylin a přikládala jí chladné obklady, po celou noc. Až k ránu horkost pozvolna ustoupila a Bělana usnula klidným spánkem a spala celý den a celou noc. Přišel za ní i hradní mnich s křížem na krku. Klečel dlouho u jejího lože a tiše se modlil

Když zbrojnoši v domě řádili, schovala se v temné komoře pod hromadu harampádí. Pak lupiči dům zapálili a za nedlouho hořela celá vesnice. Zbrojnoši z hořící vesnice odjeli a z oblohy se spustil prudký lijavec. Z oblohy padaly proudy vody a za krátko hořící domy uhasily. Druhý den ráno se ještě z vesnice kouřilo, ale více jak polovina domů zůstala zachovaná,

se jí pomalu navracel a ona tomu byla ráda. Každý večer se modlila k bohu a děkovala mu za své uzdravení. Také často vzpomínala na kupce Simona, který ji vychoval a naučil ji číst a psát a počítat. Svatava, schovanka z hradu ji půjčila jednu svatou knížku a Bělana si v ní často četla. Ovčák jí přikázal, aby všude říkala, že se toulala krajem bez domova, než přišla do ovčína. Proto, že kdyby se hradní pán dověděl, že byla svědkem toho velkého přepadení a mordu, kdy byly všem kupcům postínány hlavy a ostatní byli povražděni, to by bylo s Bělanou zle. To věděl jen ovčák a Ješek s Milivojem z hradu. Hradní pán byl krutý a všichni měli z něho strach. A tak se v městečku Holštejn a v okolních vesnicích povídalo, že ovčákova schovanka ztratila rodiče a pak se toulala krajem, než jí ovčák vzal do ovčína za schovanku. Hradní pán se to také dověděl, ale nic nenamítal. Proto se Bělana o svůj život nemusela už obávat. Procovala dál v ovčíně a chodívala do městečka prodávat ovčí sýr a ovčák s ní byl spokojen. Vesnice ze které Bělana pocházela, byla už celá obnovena a také rozšířena. Přistěhovalo se do ní několik nových osadníků, kteří si tam postavili svá obydlí. Hrádek Drahuš byl přestavěn a opevněn. Vesnice dostala jméno Drahaný. Rytíř Drahuš a jeho syn Vilím, byli ke svým poddaným vlídní a jejich panství utěšeně prospívalo. Jen mladý Vilím neměl pořád žádnou dívku, i když mu jeho otec Drahuš už několik našel. Ale Vilím často ve své duši vzpomínal na malou Bělanu, která bývala v sousedství hrádku. Nikomu o tom neřekl, ale trápilo ho to čím dál víc. Od jednoho kupce se dověděl, že ji vzal k sobě jeden potulný kupec a ona cestovala po kraji s ním. Uplynulo už několik let a Bělanu mu stále ze srdce neodcházela. Až jednoho dne se rozhodl požádat svého otce o dovolení, aby ji mohl jet do okolních panství hledat. Starý rytíř tomu nebyl nějak nakloněn a myslel si na jinou dívku pro Vilíma. Ale Vilím pořád trval na svém a chtěl alespoň nějaký čas, aby ji mohl jet hledat. Ale nakonec se oba domluvili

a Vilím slíbil, že jestli ji najde, že ji přivede domů. A tak se stalo a mladý Vilím z hrádku Druhůš se vydal do Moravského kraje hledat sličnou Bělanu. Z počátku se mu ale nedařilo. Lidé sice věděli, že s jedním kupcem jezdila v jeho voze dívka a že byla velmi hezká, ale to bylo vše. Až jednou přijel do městečka Holštejna pod hradem. Sesedl z unaveného koně a požádal ovčáka o trochu vody a jídla. Ovčák mu dal chladného ovčího mléka z kamenného žbáčku. Vilím se s chutí napil a zeptal se znovu ovčáka, jestli by u něho nebylo také trochu jídla. Ovčák řekl, že pošle děvče z ovčína se sýrem. A Vilím nečekal dlouho. Pojednou přišlo svižné, mladé děvče a prostřelo mu chudobný stůl. Dívka dala na stůl nakrájený ovčí sýr a ječnou placku. Vilím poděkoval a dal se do jídla. A už při prvních soustech si začal pochvalovat, jak mu ten sýr chutná. Ale pak se zadíval na Bělanu a řekl. „Bělano, vzpomínáš si ještě na mě?“ Bělana si ho chvíli prohlížela a pak jí zčervenaly líce a řekla. „Ty jsi Vilím z hrádku, že?“ Vilím přikývl, usmál se a byl rád, že ho Bělana poznala. „Ano jsem Vilím z hrádku Bělano.“ A už tě hledám po kraji celé týdny. Můj kůň už pošlapal jedny podkovy. „Bělana si k němu přisedla a Vilím vyprávěl, co všechno se událo v Drahaněch, ve vesnici pod hrádkem Drahuš, když ji tenkrát loupeživí zbrojnoši vypálili. Drahaný, takové jméno dostala vesnice, když ji lidé po vypálení obnovili. Bělana Vilímovi naslouchala stále více si při jeho slovech vzpomínala na život se svými rodiči v domě pod hrádkem Drahuš. A když Vilím dovprávěl, tak ještě dodal, že na svých cestách potkal žebravého mnicha. Obdaroval ho a zeptal se ho, zdali by mu neporadil, kde má hledat dívku jménem Bělana. A mnich pošeptal, že takovou dívku viděl u hradu Holštejna v ovčíně. A o tom, jak tam přišla, že nikdo neví. A ještě Vilímovi našeptal, že se u osady Ostrova před nedávnem udál velký mord. Ale o tom, že nesmí na hlas mluvit. Jinak by byl každý potrestán od krutého pána Voka z Holštejna.

Mnich Vilímovi požehnal a ukázal mu, kde hrad stojí a kterým směrem se má vydat. Všude kolem byly lesy. A když se Vilím na ty lesy zadíval a chtěl se ještě na něco mnicha zeptat, ohlédl se po něm, ale mnich už byl pryč. Tajemný, žebravý mnich zmizel, ani na Vilímovo volání se už neukázal. A tak se za nedlouho dostal Vilím ke hradu Holštejn a našel konečně svoji vytouženou Bělanu. A za několik dnů, kdy Vilím pobýval v ovčíně na Holštejně, bylo znát, že mezi Vilímem a Bělanou se vytvořily blízké city. A když Bělaně Vilím navrhl, aby odjela s ním na hrádek Drahuš, tak Bělanu souhlasila. Domluvili se se starým ovčákem a ten rád souhlasil. Ovčák řekl, že když se lidé budou po Bělaně ptát, řekne, že to byla dívka toulavá a že také bez rozloučení jedné noci odešla. Mladí zbrojnoši, Ješek a Milivoj je onoho časného rána, kdy Vilím s Bělanou odjízďeli doprovázeli až do hlubokého lesa, kde se s nimi rozloučili. Vilím a Bělana jeli celý den, než znaveni zahlédli první vesnická obydlí nově opravených Drahan. Po celou, dlouhou cestu Bělana Vilímovi vyráběla o té hrozně vraždě, která se udála u osady Ostrova, kdy zbrojnoši z hradu Holštejna povraždili kupce a zbrojnoše, kteří je doprovázeli při cestě na biskupský hrad Blansek. Když tu hroznou vzpomínku Bělanu dovprávěla, řekl Vilím, že už o té vraždě hodně slyšel. A že panství Blanenské, kterému vévodí hrad Blansek je znepřátelené s panstvím pána z Holštejna. A proto, když se rytíř Vok dověděl, že biskup z města Olomouce vyslal na svůj hrad Blansek kupce s vybraným zbožím tak jeho družina kupce přepadla a povraždila. Ozbrojenci, kteří kupce doprovázeli, patřili k biskupové, ozbrojené družině z hradu Blansek. Nepřátelství mezi oběma panstvími trvalo ještě dlouhou dobu. Ale Vilím s Bělanou se dostali šťastně do vesnice Drahaný na hrádek Drahuš. Tam je očekával jeho otec, zámožný rytíř a za ním vyšel z velké hradní komnaty onen tajemný, žebravý mnich, který ukázal Vilímovi, kde má Bělanu hledat.

- Karel Vágner -

Rok 2012 v Barvíнку

Barvíněk sdružuje občany z Podomí a okolních obcí, kteří chtějí aktivně trávit svůj volný čas a zároveň přispět k společenskému životu v obci a regionu. Snažíme se lidem přiblížit historii Dražanské vrchoviny a pečujeme o její přírodní bohatství.

A jak plynul rok členům Barvíнку, to se můžete dozvědět v následujících řádcích.

Hned v únoru jsme se podíleli na masopustním průvodu a bálu v Podomí. Jsme rádi, že přes nepříznivé zimní počasí se k nám připojuje stále více masek a nebojí se pokračovat v masopustním rejži i na večerním bále za doprovodu DJ Šedého vlka.

V únoru nezahálela ani naše vodácká sekce a již tradičně jsme se stali organizátory Jihomoravského přeboru v eskymování na plaveckém bazénu v Blansku. Jedná se o otevřené mistrovství, jehož cílem je najít nejlepšího kajakáře a kajakářku Jihomoravského kraje, kteří dokáží udělat na kajaku nevíce "eskymáků" za 30 sekund a co nejrychleji „splují“ vytyčenou trasu.

Ve spolupráci se ZŠ Podomí jsme v březnu připravili pro nejmenší děti maskarní bál, který se tentokrát nesl v duchu cesty kolem světa. Děti měly možnost se vyzkoušet řadu cestovatelských dovedností a naučily se písničku v několika světových jazycích.

V březnu jsme se ještě vydali do Přírodní rezervace Studnické louky, kde jsme provedli prořezávku olšin tak, aby olše postupně nepronůstaly do louky a vzácná orchidej, prstnatec májový, tak měl i nadále vhodné podmínky ke svému šíření.

Duben je již tradičně ve znamení příprav na Pálení čarodějnic. Jsme moc rádi, že do přípravy této akce se postupně zapojují další a další podomské maminky. V příštím roce již naše podomská čarodějnická škola vstoupí do třetího ročníku

a řady malých čarodějů a čarodějek se jistě zase rozšíří.

V dubnu se nám také podařilo po mnohaletém úsilí bránami povláčet chráněnou louku u Protivanova s výskytem vzácného hořečku českého. Bránováním se pokoušíme nahradit erozi způsobenou dřívě ovečkami při pastvě. Ovečky dřívě narušovaly drny a semínka hořečku se tak dostala do čerstvé hlíny a mohla lépe klíčit. Protože se v současné době louka pouze kosí, je

třeba drny narušovat, aby hořeček z louky úplně nevymizel.

Během velikonočních svátků jsme bohužel ještě museli řešit nepříjemnosti spojené s tím, že neznámí pachatelé se vloupali do barvíňkovského srubu ve Skale, uložené nářadí zcizili a spálili všechny lavičky, které byly k dispozici u ohniště. Nemaťou škodu způsobili v okolních lesních porostech, kde byly nehorázným způsobem poškozeny mladé stromky.

V červnu jsme nezapomněli pomáhat s realizací závodů pro handicapované a hlavně připravit Tour de Podomí. I přes deštivé a chladné počasí se tentokrát opět sešlo o něco více závodníků a jsme zvědaví, jestli se v příštím ročníku přehoupneme přes číslo 100. Novinkou byly závody rodinných štafet a dosud nevídaná účast závodníků v dospěláckých kategoriích.

Před koncem školního roku jsme ještě zorganizovali autobusový výlet

pro rodiny s dětmi na Vysočinu. Okolí Devíti skal jsme mohli prozkoumat prostřednictvím pěší túry nebo jízdou na koloběžce. Ti nejmenší účastníci Vysočinu poznávali dokonce z kočárku. Prázdniny utekly jako voda a nás čekala tradiční podzimní smršť akcí souvisejících s péčí o chráněná území na Dražanské vrchovině. Díky tomu tak louky nezarůstají starou travou a vzácné rostliny a živočišné mají takové podmínky, aby se jim na loukách dařilo.

A s koncem podzimu jsme už ve spolupráci se ZŠ Podomí začali připravovat Adventní víkendovku a dílny. Již během sobotního rána druhého adventního víkendu se tak v prostorách školy opět sešlo na 60 místních dětí a pod vedením dobrovolníků z Barvíнку se učily až do sobotního oběda péct cukroví, zpívat koledy, seznamovaly se s vánočními zvyky a vyráběly rozmanité dárky pro své nejbližší. V sobotu večer se společně vydali na „koledu“ po vesnici. Odpoledne se pak dílny otevřely i pro veřejnost a téměř 150 návštěvníků si mohlo vyzkoušet svoji zručnost a vyrobit si drobný dárek pro svoje nejbližší. V podvečer pak měli návštěvníci možnost shlédnout vánoční besídku žáků ZŠ Podomí. I když připravit program pro 60 malých rošťáků a dílny pro 150 návštěvníků je pro všechny organizátory poměrně náročné, díky této akci nám v Barvíнку vlastně začínají Vánoce. Takový byl rok Barvíнку. Bez elánu jeho členů a řady dalších dobrovolníků mimo Barvíněk bychom nemohli podnikat takovou škálu různorodých akcí. Díky všem. A pokud máte nápad, jak tuto řadu akcí nějakým způsobem doplnit či obohatit, klidně se k nám můžete přidat. Všechny nápady a další pomocníci jsou vítáni.

Více informací o činnosti Barvíнку a potřebné kontakty najdete na webových stránkách

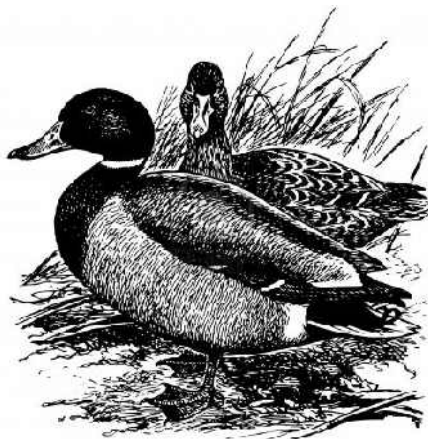
www.barvinek.net.

- Marie Horáková
Předsedkyně sdružení -

Jak hejkal Hulajda kradl divokým kachnám vajíčka

Jednoho jara, když už u Rájeckého rybníka hrálo teplé sluníčko, chodil vodník Vrbička rákosím a kroutil hlavou, byl mrzutý a mračil se jako hrom do potoka. Obcházel všechna kachní hnízda a pořád mu něco nešlo do hlavy. Koulel zlostně zelenýma očima a počítal kachní vajíčka a nemohl se dopočítat. Pořád si mumlal něco pro sebe pod vousy a marně přemýšlel, proč mají březňáčky v hnízdech, tak málo vajíček. „To bude nadělení, to bude ostuda.“ Myslel si vodník. Míval vždycky takové pěkné, vodnické hospodářství. Plné hrníčky kapříků a štičích jiker a v rákosí pěkné hejno kachen březňáček. Ale toho jara mu březňáčky dělaly velké starosti. A tak si umínil, že bude celou noc v rákosí hlídat, aby se dověděl, proč se mu vajíčka z kachních hnízd ztrácejí. A tak už za soumraku se usadil ve větvích staré olše a seděl, ani nedutal a čekal, co se bude dít. Měsíček vyšel nad les, ozářil celý rybník, žáby začaly kuňkat a nad rákosím létal netopýr Zoubek. Vrbička tiše seděl a podřimoval. Už bylo k jedenácté hodině, když se po louce u rybníka blížil k rákosí nějaký

prízrak. Vodník se probudil z dřímoty, chvíli se na to podivně strašidlo díval. ale než se nadál, už bylo strašidlo v rákosí. Obcházel potichu kolem hnízd, nahlíželo do nich a vybíralo z nich vajíčka. Strkalo si je do pusy a kroupalo je i se skořápkami a moc při tom mlaskalo. Když se vodník podíval na strašidlo pozorněji, hned ho poznal.

„Saфра porte.“ Zamumlal si pod vousy. „Vždyť je to ten usmolený hejkal.“ Hejkal měl naježené a strapaté vlasy, plné jehličí a spleené lesní smolou. Kalhoty a kabát měl roztrhané a umazaný byl až běda. „No počkej ty usmolené strašidlo, já ti dám mě chodit na kachní vajíčka.“ Vodník vytáhl z kasy kabátu vodnickou lucernu, foukl do ní a lucerna se rozžala pálivým plaménkem. Pak foukl vodník po druhé a pálivý plamének z lucerny vyskočil a namířil si to rovnou do hejkalových roztrhaných

kalhot a tam se rozpálil. Hejkal leknu-tím vyskočil a když viděl, že mu hoří kalhoty, začal běhat po louce u rybníka, plácal si rukama po zadnici a hlasitě naříkal, jak ho plamének hrozně pálil. Hejkal běhal sem a tam, křičel jak to pálí a skočil do potoka a sedl si to studené vody. Ale jen uhasil kalhoty, už měl plamének pod kabátem. Skákal, křičel a házel sebou, až se to ozývalo v celém lese. A až toho bylo dost, tak vodník poklepal na lucernu a pálivý plamének se do ní vrátil. Z hejkala se ještě kouřilo, ale běžel a upaloval, co mu bosé nohy stačily do smrkového lesa. Ale pojednou se v lese zeleně zablesklo a objevil se před ním vodník s lucernou. Oči mu zeleně svítily a hrozitánsky se mračil. Pohrozil dostrašenému hejkalovi žabím prstem a řekl. „Pamatuj si hejkale, že krást se nemá. A kdybych tě nechytal v rákosí ještě jednou, tak, by to bylo horší.“ Chudák dolekaný hejkal se celý roztrásl a brebentil, že už to víckrát neudělá, jen aby už nevypouštěl ten pálivý plamének z lucerny ven. A když ho vodník propustil, upaloval lesem a nezastavil se, až u starého krmelce. Tam zalezl do sena a celý měsíc po něm nebylo v lese ani vidu, ani slechu. A vodník Vrbička zase sedával po večerech v rákosovém domečku, bafal z obláčkové fajfky a těšil se ze svého vodnického hospodářství.

- Karel Vágner -

Paintball Vyškov

Ve středu 20. 6. 2012 jsme jeli na školní výlet do Vyškova na paintball. Areál určený pro tento sport je v Dědicích. Po příchodu nás zavedli do šatny a každý dostal kombinézu, aby neměl špinavé oblečení, dále pak dres, aby se rozeznaly dva proti sobě bojující týmy. Vzali jsme si i rukavice, zbraně, přilbu a přes 200 kuliček, kterými jsme stříleli na soupeře. Další střelivo si každý mohl dokoupit po 1,50 Kč za kus. Schovávali jsme se za překážkami, stříleli po druhé skupině a snažili se

vyhrát. Postupně se týmy zmenšovaly, protože docházely kuličky. Po paintballu jsme šli k dráze pro čtyřkolky, kde si každý mohl zajet pár okruhů. Potom jsme se převlékli a šli jsme na zastávku, z ní jsme jeli na nádraží. Ještě jsme si koupili zmrzlinu u Prioru a vrátili jsme se autobusem domů. Tenhle výlet byl zatím nejlepší ze všech.

- David Kocman -

(vítání prvňáčků, pletení adventních věnců, štedrovečerní večere - Koledování, Tour de Podomí)

AUTORSKÉ STŘÍBRNÉ ŠPERKY

KATEŘINA TRDÁ

e-mail: lishka@seznam.cz
www.fler.cz/lishka Tel.: 603844095

Podomáček Číslo 10, prosinec 2012, občasník obce Podomí, vydává OÚ Podomí, 89, 68304, tel.: 517 385 445.
 Zdarma, náklad 250 ks
 Redakční rada: Karel Vágner, Karel Gregor, Jiří Bednář.
 Neprošlo jazykovou úpravou, příspěvky mohou být redakčně kráceny. Kresba na titulní straně E. Č. Křetínský.
 Sazba: www.jakubg.cz

